

жданытъ, Хыгыторидъ на име, като гледаъ че твърдъ много отъ съгражданытъ му гынжъ всякой день въ бойтъ и отъ гладъ, примѣтилъ вжжето на вратъ си и така ся прѣдставилъ на събранietо; “Маже съграждане, рекль той, ето азъ, постѣпѣте съ мене както щѣте и както ви изхожда споредъ отреденыйтъ законъ азъ съмъ осужденъ на смирть, убите мя но развалѣте тозъ законъ, и съ моіжтъ смирть опазѣте животъ на другытъ граждане.” Това като чуватъ Тасянытъ, и законътъ уничтожили и на Хыгыторида нищо зло не сторили,

Помбей.

Гней Помбей, консулъ римскій като побѣдилъ Мамертинцытъ, рѣшилъ быль да ги исколи всички защото были зели Мариевъ странъ. Но единъ отъ по знаменитытъ граждане, Стеню на име, застанжъ прѣдъ него и му рекль: Това, що си рѣшилъ да сторишъ, ще бѫде твърдъ голъма неправда, да накажешъ толкозъ души невинни когато само единъ ет повиненъ,